

T: 020 – 261 89 22

F: 020 – 261 89 23

[redacted]@winthagemensink.nl

www.winthagemensink.nl

Per aangetekende post

Minister van Infrastructuur en Waterstaat
t.a.v. de hoofdingenieur-directeur van
Rijkswaterstaat West-Nederland Noord
Postbus 2232
3500 GE Utrecht

Adres
Sarphatistraat 370
1018 GW Amsterdam

per e-mail: [redacted]@rws.nl

Amsterdam 4 augustus 2020
Uw kenmerk RWS-2020/35526
Ons kenmerk 20170004Hack
Onderwerp bezwaarschrift van Fastned tegen de weigering van haar aanvraag om een Wbr-vergunning voor een laadstation als aanvullende voorziening op verzorgingsplaats De Hackelaar
Van [redacted], advocaat

Excellentie,

1. Namens Fastned B.V., statutair gevestigd te Amsterdam en kantoorhoudende te (1097DL) Amsterdam aan de James Wattstraat 77 (hierna: **Fastned**), dien ik hierbij een bezwaarschrift in. Fastned kiest voor deze zaak woonplaats ten kantore van WinthagenMensink advocaten te (1018GW) Amsterdam aan de Sarphatistraat 370, mr. [redacted] wordt als gemachtigde gesteld.
2. Dit bezwaarschrift is gericht tegen het besluit van 25 juni 2020 inhoudende de weigering van de minister van Infrastructuur en Milieu (hierna: **Minister**) van de aanvraag om Fastned een Wbr-vergunning te verlenen voor een laadstation als aanvullende voorziening (ook wel: een **klein laadstation**) op verzorgingsplaats De Hackelaar langs de rijksweg A1 (hierna ook: **Bestreden Besluit**; aangehecht als **Bijlage 1**).

Op de zaak betrekking hebbende stukken

3. Fastned verzoekt om toezending aan ondergetekende van alle op de zaak betrekking hebbende stukken, waaronder in ieder geval ook de zienswijze van Shell, de eventuele corespondentie die met Shell over de aanvraag van Fastned is gevoerd en eventuele rapporten of andere documenten met betrekking tot de effecten van het aangevraagde laadstation op de verkeersveiligheid op verzorgingsplaats De Hackelaar. Na ontvangst van deze stukken zal Fastned bezien of zij onderstaande gronden van bezwaar nader zal aanvullen.

Bezwaargronden

4. Op de aanvraag van Fastned is de uitgebreide voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 Awb noch door een wettelijk voorschrift noch door een besluit van de Minister van toepassing verklaard. Dat betekent dat de gevraagde vergunning van rechtswege is verleend als niet binnen de beslistermijn op de aanvraag is beslist. Het exploiteren van snellaadvoorzieningen langs de snelweg kwalificeert immers als een dienst in de zin van de Nederlandse Dienstenwet en de Europese Dienstenrichtlijn, net zoals een benzinestation¹ of een detailhandelsvestiging². De Wbr schrijft geen beslistermijn voor, zodat op grond van artikel 4:13 Awb binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag daarop een besluit had moeten worden genomen. Deze beslistermijn is volgens het Bestreden Besluit met 37 dagen opgeschort. De Minister had dus binnen 8 weken plus 37 dagen na ontvangst van de aanvraag moeten beslissen. Dat heeft hij nagelaten, waardoor op grond van artikel 4:20b Awb de gevraagde vergunning van rechtswege is gegeven.
5. Fastned kan zich ook niet vinden in de inhoudelijke overwegingen waarop de weigering van haar aanvraag is gebaseerd. Het is niet toelaatbaar om de categorie vergunningen voor laadstation als aanvullende voorziening te reserveren voor zittende aanbieders van benzinestations of wegrestaurants. Dat is in strijd met het gelijkheidsbeginsel, de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverlening van andere dienstaanbieders.
6. Fastned heeft al herhaaldelijk en gemotiveerd toegelicht dat het in strijd is met zowel de Dienstenrichtlijn als de Unierechtelijke en nationale rechtsbeginselen om Wbr-vergunningen voor laadvoorzieningen te reserveren voor zittende vergunninghouders van wegrestaurants en benzinestations, waardoor andere partijen niet voor die vergunningen in aanmerking kunnen komen. Dat is niet vereist ter verzekering van veilig en doelmatig gebruik van de verzorgingsplaats en er bestaat evenmin een andere dwingende reden van algemeen belang voor deze ongelijke behandeling tussen (potentiële) aanbieders van laaddiensten langs de snelweg.
7. In dit geval is sprake van een vergunningstelsel als bedoeld in artikel 4 lid 6 Dienstenrichtlijn (anders dan bijvoorbeeld het geval is bij bestemmingsplannen). Dat

¹ HvJ EU 11 maart 2010, C-384/08, ECLI:EU:C:2010:133 (*Attanasio Group*).

² HvJ EU 30 januari 2018, C-360/15 en C-31/16, ECLI:EU:C:2018:44 (*X BV en Visser Vastgoed*).

artikel verstaat daaronder namelijk: *“elke procedure die voor een dienstverrichter of afnemer de verplichting inhoudt bij een bevoegde instantie stappen te ondernemen ter verkrijging van een formele of stilzwijgende beslissing over de toegang tot of de uitoefening van een dienstenactiviteit”*. Dat betekent dat artikel 10 Dienstenrichtlijn van toepassing is. In dat artikel wordt bepaald dat vergunningstelsels moeten zijn gebaseerd op criteria die onder andere niet-discriminatoir zijn, gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang, evenredig met die reden van algemeen belang, objectief en vooraf openbaar bekendgemaakt. Deze voorwaarden gelden ook voor vergunningstelsels voor andere vergunningen dan schaarse vergunningen als bedoeld in artikel 12 Dienstenrichtlijn.

8. Het voorbehouden van een bepaalde dienst (i.c. het exploiteren van een laadstation) kwalificeert tevens als een eis als bedoeld in artikel 4 lid 7 Dienstenrichtlijn. Aan dergelijke eisen stelt die richtlijn (in artikel 15) dezelfde eisen als de voornoemde eisen waarvoor voorwaarden van vergunningstelsels aan moeten voldoen.³
9. Onder het voorliggende vergunningstelsel is de gevraagde vergunning voorbehouden aan benzinstations en wegrestaurants. Dat vormt een beperking voor de mogelijkheid van Fastned om zich te vestigen als de aanbieder van een klein laadstation en een beperking van de uitbreidingsmogelijkheden van haar laadstation als basisvoorziening. Die beperking moet voldoen aan de eisen van de Dienstenrichtlijn (op basis van artikel 10 dan wel artikel 15 Dienstenrichtlijn). Bescherming van gevestigde partijen op de verzorgingsplaats kan nimmer een dergelijke beperking rechtvaardigen.
10. Oftewel: als er al een tweede of zelfs derde vergunning voor een laadstation zou kunnen worden verleend op deze verzorgingsplaats, dan is het niet toegestaan om die uitsluitend aan Shell te verlenen, maar moet er een transparante, eerlijke en objectieve verdelingsprocedure worden gehouden (waaraan ook Fastned mee kan doen). Er is geen relevant onderscheid tussen enerzijds een laadstation van een benzinstationhouder bestaande uit snelladers bij bestaande parkeervakken en anderzijds een laadstation van een andere partij bestaande uit snelladers bij bestaande parkeervakken. De ongelijke behandeling tussen (potentiële) gegadigden ten faveure van Shell is dan ook niet te rechtvaardigen.
11. De Afdeling heeft in de uitspraak van 31 juli 2019 weliswaar overwogen dat het beroep van Fastned op de Dienstenrichtlijn er niet toe kan leiden dat op dezelfde verzorgingsplaats waar al een laadstation als basisvoorziening is geen Wbr-vergunning voor snelladers als aanvullende voorziening mag worden verleend. Dat neemt echter niet weg dat het ontoelaatbaar is om die vergunning te reserveren voor uitsluitend benzinstations en wegrestaurants, omdat een dwingende reden van algemene belang daarvoor ontbreekt.

³ HvJEU 7 november 2018, zaak C-171/17, ECLI:EU:C:2018:881, r.o. 76 e.v.

Dat wordt bevestigd in de uitspraak van Rechtbank Noord-Holland van 17 september 2019:⁴

8.1 De rechtbank overweegt dat het in het vergunningstelsel gemaakte onderscheid tussen houders van vergunningen van basisvoorzieningen (niet zijnde een e-laadpunt) en degenen die geen houder zijn van dergelijke vergunningen kennelijk is ingegeven door de verkeersveiligheid. Zoals hiervoor is overwogen, is de rechtbank gebleken dat die verkeersveiligheid ook kan worden bereikt met maatregelen die minder ingrijpen op de mededingingsmogelijkheden van gegadigden die geen houder zijn van een vergunning voor een basisvoorziening. Voornoemd onderscheid is derhalve in strijd met artikel 10, tweede lid, onder c, van de Dienstenrichtlijn.

8.2 Het voorgaande brengt met zich dat verweerder bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag van Van der Valk de Kennisgeving voor dat deel waarin voornoemd onderscheid wordt gemaakt buiten toepassing had moeten laten. Hij had dus ook andere partijen moeten laten meedingen op de in de Wbr en de Kennisgeving gecreëerde mogelijkheid tot het verkrijgen van een vergunning voor het aanbieden van een e-laadpunt als aanvullende voorziening bij het wegrestaurant.

12. Anders dan het Bestreden Besluit veronderstelt, is het niet het geval dat slechts één geschikte locatie beschikbaar is voor een klein laadstation op verzorgingsplaats De Hackelaar. Dat een deel van die verzorgingsplaats momenteel is verhuurd aan Shell kan dan ook geen rechtvaardiging vormen voor het reserveren van de vergunning voor Shell met uitsluiting van alle andere potentiële gegadigden. Vanuit oogpunt van veilig en doelmatig gebruik van de verzorgingsplaats is er geen verschil of (i) bestaande parkeerplaatsen waar een klein laadstation is beoogd al zijn verhuurd aan een benzinestationexploitant of (ii) deze parkeerplaatsen door de Staat nog niet zijn verhuurd.
13. Evenmin is het zo dat er van een klein laadstation vergund aan Fastned een dusdanig ander effect op de verkeersstructuur en verkeersveiligheid zou uitgaan dat de vergunning moet worden geweigerd, terwijl een vergunning voor een klein laadstation volgens de Minister probleemloos aan Shell zou kunnen worden verleend. Indien de Minister van mening zou zijn dat de komst van een klein laadstation op bestaande parkeerplaatsen op verzorgingsplaats De Hackelaar vanwege de doelmatigheid of verkeersveiligheid zou moeten worden geweigerd, dan geldt dat evenzeer als Shell een vergunning voor een kleinlaadstation aanvraagt. Het Bestreden Besluit geeft niet aan welk relevant onderscheid zou bestaan, zodat er in ieder geval sprake is van een motiveringsgebrek.

Conclusie

14. Op grond van het voorgaande kan het Bestreden Besluit niet in stand blijven. Fastned verzoekt u dit bezwaar gegrond te verklaren, het Bestreden Besluit te herroepen en haar

⁴ ECLI:NL:RBNHO:2019:7999.

een vergoeding toe te kennen van de kosten die zij heeft gemaakt ten behoeve van deze bezwaarprocedure.

Hoogachtend,

Retouradres Postbus 2232 3500 GE Utrecht

Fastned B.V.
Mevrouw [REDACTED]
James Wattstraat 77
1097 DL AMSTERDAM

**Rijkswaterstaat
West-Nederland Noord**

Toekanweg 7
2035 LC Haarlem
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T 088 - 79 74 500
F 088 - 79 74 501
www.rijkswaterstaat.nl

Contactpersoon
Mevrouw [REDACTED]

[REDACTED]@rws.nl

T 06-[REDACTED]

Ons kenmerk
RWS-2020/35526

Datum 25 juni 2020
Onderwerp Besluit

Geachte mevrouw Schekkerman,

Ik heb op 23 januari 2020 een aanvraag ontvangen van Fastned B.V., voor een vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (Hierna: Wbr).

De aanvraag betreft:

het hebben en behouden van een energielaadpunt als aanvullende voorziening en voor verzorgingsplaats De Hackelaar in de gemeente Gooise Meren.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer RWSZ2020-00001169.

Op 19 februari 2020 is, onder opschorting van de beslistermijn, om aanvullende gegevens verzocht van het energielaadpunt. Deze aanvullende gegevens zijn op 25 februari 2020 aangeleverd. Vervolgens is op 23 april nogmaals om aanvullende gegevens verzocht die op 25 mei 2020 zijn aangeleverd. In totaal is de beslistermijn met 37 dagen opgeschort.

De aanvraag bevat de volgende stukken:

- Vergunningsaanvraag;
- Situatietekening 31.361_FP_A1_1-100, datum 22 januari 2020;
- Situatietekening 31.361_FP_A1_1-200, datum 22 januari 2020;
- E-mail van 19 februari 2020 (foto aanvullende energielaadpunt);
- E-mail van 23 april 2020.

1. Besluit

Ik besluit de aangevraagde vergunning door Fastned B.V. (James Wattstraat 77, 1097 DL te Amsterdam), voor het hebben en behouden van een energielaadpunt als aanvullende voorziening op verzorgingsplaats De Hackelaar (rijksweg A1), te weigeren. Voor de motivering verwijs ik naar hetgeen is overwogen onder het kopje "4. Beoordeling van de aanvraag".

2. Toetsingskader

De vergunningaanvraag is getoetst aan de toetsingscriteria van artikel 3, eerste en tweede lid, van de Wbr. Dit artikel bepaalt dat een vergunning kan worden geweigerd:

- a. ter bescherming van waterstaatswerken;
- b. ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van waterstaatswerken (zowel a. als b. met inbegrip van het belang van verruiming of wijziging anderszins van die werken); of
- c. ter bescherming van aan de waterstaatswerken verbonden belangen van andere dan waterstaatkundige aard, doch enkel voor zover daarin niet is voorzien door bij of krachtens een andere wet gestelde bepalingen.

De aanvraag is daarnaast mede beoordeeld op grond van de volgende beleidskaders:

- Kennisgeving Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen van 22 maart 2004 (Staatscourant nummer 56), laatstelijk gewijzigd op 13 maart 2017 (Staatscourant nummer 11880);
- Kader inrichting verzorgingsplaatsen, 20 februari 2019 (Publicatiedatabank IenW).

3. Juridisch kader

De Wbr regelt in artikel 3 dat het doelmatig en veilig gebruik van het waterstaatswerk (in dit geval de verzorgingsplaats) gewaarborgd moet blijven. Het plaatsen en behouden van aanvullende voorziening, in dit geval een elektrisch-laadpunt, door Fastned dient derhalve te worden beoordeeld in het kader van de verkeersveiligheid en doelmatig gebruik van de verzorgingsplaats. In de Kennisgeving Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen (hierna: de Kennisgeving) wordt nader invulling gegeven aan het beoordelingskader van de Wbr. In dat verband kan het volgende worden opgemerkt.

Kennisgeving Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen en Richtlijn Verzorgingsplaatsen 2019

De doelmatige inrichting van een verzorgingsplaats met inachtneming van een zo (verkeers)veilig mogelijke indeling zijn gediend met zo min mogelijk versnippering van aanvullende voorzieningen.

In aansluiting hierop bepaalt paragraaf 4.3 van het Kader Verzorgingsplaatsen 2019 dat een vergunninghouder van een basisvoorziening, in dit geval het elektrisch-laadstation van Fastned, de mogelijkheid biedt tot een aanvullende voorziening. De aanvullende voorziening(en) is toegestaan mits: de ontsluiting van de aanvullende voorziening met het verblijfsgebied plaatsvindt via de in- en uitgang van de basisvoorziening.

Datum
25 juni 2020**Ons kenmerk**
RWS-2020/35526

4. Beoordeling van de aanvraag

4.1 Omvang van de aanvraag

Bij besluit van 12 juni 2018 met kenmerk RWS-2018/22671, is aan Fastned een vergunning op grond van de Wbr verleend voor het realiseren en exploiteren van een laadstation voor elektrische motorvoertuigen als basisvoorziening op verzorgingsplaats De Hackelaar. Het laadstation is inmiddels door Fastned gerealiseerd en in gebruik genomen.

Met de onderhavige aanvraag vraagt Fastned toestemming om twee elektrische laadpunten als aanvullende voorziening te plaatsen op het bestaande parkeerterrein van de verzorgingsplaats. Uit de tekeningen behorende bij de aanvraag volgt dat deze parkeerplaatsen zich bevinden aan de overkant van de weg, schuin tegenover het laadstation van Fastned (basisvoorziening). Verder blijkt uit de toelichting van de aanvraag dat Fastned verzoekt om een inschrijving te openen zodat andere partijen – zoals Fastned – in aanmerking kunnen komen voor een Wbr-vergunning voor deze aanvullende voorziening. In reactie op mijn verzoek om aanvullende informatie laat Fastned weten dat de aanvraag ziet op het realiseren van laadpunten als aanvullende voorziening – “een klein laadstation” in de woorden van Fastned – behorende bij de basisvoorziening benzinestation of wegrestaurant. Aangezien de gewenste locatie van de aangevraagde voorziening gelegen is in de nabijheid van de gemakswinkel behorende bij het benzinestation, ga ik ervan uit dat de aanvraag ziet op een aanvullende voorziening behorende bij het benzinestation. Met de realisatie van deze laadpunten als aanvullende voorziening beoogt Fastned ook die weggebruikers te kunnen bedienen die op het eerste splitsingspunt op de verzorgingsplaats de afslag naar het benzinestation van Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. hebben genomen. Gelet op de inrichting van de verzorgingsplaats is het echter niet toegestaan dat een gebruiker van het benzinestation van Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. ‘terug kan rijden’ naar het huidige laadstation van Fastned en vice versa.

Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. is in de gelegenheid gesteld een zienswijze in te dienen op onderhavige aanvraag.

4.2 toetsing van de aanvraag

De aanvraag is beoordeeld aan de hand van het toetsingskader van artikel 3 van de Wbr, het voorzieningenbeleid (hierna: de Kennisgeving) en het Kader inrichting verzorgingsplaatsen 2019. In dat verband wordt het volgende opgemerkt:

Gelet op de Kennisgeving is het mogelijk om een vergunning op grond van de Wbr aan te vragen voor het plaatsen van een laadpunt als aanvullende voorziening bij de basisvoorziening op een verzorgingsplaats. In de Kennisgeving van 2004 is het uitgangspunt opgenomen dat alleen een vergunninghouder van een basisvoorziening aanvullende voorzieningen mag aanbieden. Aan dat uitgangspunt liggen twee redenen ten grondslag, die hieronder worden toegelicht:

Datum
25 juni 2020Ons kenmerk
RWS-2020/35526

1) Doelmatig en veilig gebruik verzorgingsplaats

De eerste reden is gelegen in het doelmatig en veilig gebruik van de verzorgingsplaats. Het voorzieningenbeleid, zoals vastgelegd in de Kennisgeving, is erop gericht om op een uniforme en navolgbare manier invulling te geven aan de in artikel 3 van de Wbr gehanteerde begrippen 'doelmatig en veilig gebruik van het waterstaatswerk', specifiek toegepast op de verzorgingsplaatsen langs rijkswegen. Om een veilig en doelmatig gebruik van de verzorgingsplaatsen te verzekeren, worden de verzorgingsplaatsen ingericht overeenkomstig het Kader inrichting verzorgingsplaatsen.

De verzorgingsplaatsen zijn als gevolg daarvan in het algemeen sober van opzet. De indeling dient bovenal functioneel te zijn en gericht op het hoofdoel waarvoor de verzorgingsplaats gebruikt dient te worden: de verzorging van mens en/of voertuig. Om die reden is ervoor gekozen om in beginsel slechts een beperkt aantal voorzieningen toe te staan: voorzieningen die minimaal noodzakelijk zijn om de verzorgingsplaatsen aan hun doel te laten beantwoorden (de zogenoemde basisvoorzieningen).

De verkeersstructuur op de verzorgingsplaats (en daarmee verband houdende locaties van de voorzieningen) is gebaseerd op de principes van Duurzaam Veilig. Dit houdt in dat maximale verkeersveiligheid wordt bereikt als weggebruikers hun verkeersdeelname waar mogelijk kunnen baseren op uniformiteit, continuïteit en voorspelbaarheid van de weg- en verkeerselementen. Daardoor ontstaan voor weggebruikers logische en herkenbare verkeerssituaties, die leiden tot voorspelbaar verkeersgedrag. Een versnipperd aanbod van voorzieningen over de verzorgingsplaats doet afbreuk aan de uniformiteit, continuïteit en voorspelbaarheid. Om dat te voorkomen, wordt in het voorzieningenbeleid een beperkt aantal basisvoorzieningen toegestaan en zijn andere voorzieningen slechts toegestaan als deze geclusterd bij een basisvoorziening worden gerealiseerd (de zogenoemde aanvullende voorzieningen).

2) Eigendoms- en beschikkingsrecht

De tweede reden houdt verband met het eigendoms- en beschikkingsrecht. Aanvullende voorzieningen zijn gelet op het doel van verzorgingsplaatsen alleen toegestaan als deze zijn geclusterd bij de basisvoorziening. De grond waarop de basisvoorziening wordt geëxploiteerd is eigendom van de Staat. De vergunninghouder van de basisvoorziening kan beschikken over die grond als hij een huurovereenkomst met de Staat heeft gesloten, nadat – indien de basisvoorziening een benzinstation betreft – hij de veiling van de locatie op grond van de Benzinewet heeft gewonnen. Als gevolg van de benodigde clustering van de voorzieningen, worden aanvullende voorzieningen gerealiseerd op het perceel waarover de vergunninghouder van de basisvoorziening beschikt.

Beoordeling aanvraag Fastned

In onderhavige aanvraag verzoekt Fastned om het realiseren van laadpunten als aanvullende voorziening behorende bij het benzinstation van Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. Feitelijk ziet het verzoek aldus op een wijziging van de Wbr-vergunning van de basisvoorziening van het benzinstation. Nu Fastned niet de vergunninghouder is noch sprake is van afstemming of toestemming van de vergunninghouder blijktens de zienswijze van Shell Nederland

Verkoopmaatschappij B.V., kan ik deze aanvraag tot wijziging van de vergunning niet honoreren. Het kunnen realiseren van een aanvullende voorziening is voorbehouden aan de vergunninghouder van de basisvoorziening. In dit geval is het realiseren van de aanvullende voorziening behorende bij het benzinestation op verzorgingsplaats De Hackelaar dus voorbehouden aan Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. De aangevraagde vergunning kan daarom niet worden verleend aan Fastned.

Datum
25 juni 2020

Ons kenmerk
RWS-2020/35526

Ten overvloede wil ik nog graag het volgende opmerken ten aanzien van onderhavige aanvraag.

Met de aanvraag beoogt Fastned ook weggebruikers te kunnen bedienen die op de eerste splitsingspunt de afslag naar het benzinestation van Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. hebben genomen. Dat is met de door Fastned voorgestelde locatie echter niet mogelijk zonder dat een weggebruiker tegen de verplichte rijrichting in rijdt. De laadpunten als aanvullende voorziening zijn bereikbaar via dezelfde route als de basisvoorziening van Fastned. Het beoogde doel van Fastned lijkt met de aanvraag niet te worden bereikt.

Verder verzoekt Fastned om een inschrijving te openen zodat andere partijen dan de houder van de vergunning van de basisvoorziening (in dit geval het benzinestation) in aanmerking kunnen komen voor een Wbr-vergunning voor een laadpunt als aanvullende voorziening. Daarbij verwijst zij naar de uitspraak van de Rechtbank Noord Holland van 17 september 2019 (ECLI:NL:RBNHO:2019:7999), waaruit zou volgen dat andere (potentiele) gegadigden moeten kunnen meedingen. Hieraan kan echter niet de betekenis worden toegekend die Fastned graag zou zien, gelet op het volgende.

Zoals hierboven al uitvoering beschreven is, maakt het stelsel ten aanzien van voorzieningen op verzorgingsplaatsen onderscheid tussen basisvoorzieningen en aanvullende voorzieningen. Voor laadpunten als basisvoorzieningen geldt de in de Kennisgeving voorgeschreven verdelingsprocedure. Voor laadpunten als aanvullende voorziening geldt niet een dergelijke verdelingsprocedure, maar het uitgangspunt dat een aanvullende voorziening alleen bij een basisvoorziening kan worden gerealiseerd.

Ik ben in hoger beroep gegaan tegen voornoemde uitspraak van de Rechtbank Noord Holland en ik heb gelijktijdig een verzoek om voorlopige voorziening ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling). De voorzieningenrechter van de Afdeling heeft bij uitspraak van 5 december 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:4107) de gevraagde voorziening toegewezen en bepaald dat ik, zolang de Afdeling niet op mijn hoger beroep heeft beslist, geen gevolg hoeft te geven aan voornoemde rechtbankuitspraak.

De voorzieningenrechter heeft in rechtsoverweging 7 overwogen dat, zoals de Afdeling eerder in haar uitspraak van 31 juli 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:2645, r.o. 11.1) heeft geoordeeld, het aantal vergunningen dat ik wil afgeven voor een energielaadpunt als aanvullende voorziening niet beperkt is, zodat een dergelijke vergunning geen schaarse vergunning is. Er kan alleen sprake zijn van een plicht tot het bieden van mededinging als sprake is van een schaars recht.

RWS INFORMATIE -

**Rijkswaterstaat
West-Nederland Noord**

Ook anderszins zie ik geen reden om over te gaan tot een inschrijvingsprocedure.
Derhalve wijs ik het verzoek om een inschrijving te openen af.

Datum
25 juni 2020

Ons kenmerk
RWS-2020/35526

Datum
25 juni 2020

Ons kenmerk
RWS-2020/35526

5. Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de aanvraag voor een aanvullende voorziening, in dit geval een energielaadpunt, niet voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in de Kennisgeving en aangehaald Kader inrichting verzorgingsplaatsen. De gevraagde vergunning kan daarom niet worden verleend aan Fastned.

6. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT
namens deze,

hoofd afdeling Vergunningverlening Rijkswaterstaat West-Nederland Noord

ir. [Redacted]

7. Mededelingen

7.1 Informatie en bezwaar

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in deze beschikking genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de zijkolom van de beschikking. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U dient hiervoor wel belanghebbende bij het besluit te zijn. De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de in de beschikking vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?

Om bezwaar te maken dient u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de minister van Infrastructuur en Waterstaat, en worden gezonden aan de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat West-Nederland Noord, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht.

Datum
25 juni 2020

Ons kenmerk
RWS-2020/35526

In het bezwaarschrift dient in ieder geval het volgende te staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

Voorlopige voorziening

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een verzoekschrift indient dan kunt u het verzoekschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven. De rechtbank zal een griffierecht in rekening brengen.

Bij het verzoek dient voorts een afschrift van het bezwaarschrift te worden overgelegd. Zo mogelijk wordt tevens een afschrift van de beschikking waarop het geschil betrekking heeft overgelegd.

Indiening kan ook via de site <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor dient u wel te beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op genoemde site voor de precieze voorwaarden.